

ARKIV

DET KONGELIGE MILJØVERNDEPARTEMENT

KONTOR: MYNTGT. 2 - TLF. (02) 34 90 90 - TELEFAKS (02) 34 95 60 - TELEKS 21480 env n
POSTADRESSE: POSTBOKS 8013 DEP., 0030 OSLO 1Statens forurensningstilsyn
postboks 8100 Dep.

0032 Oslo 1

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

Dato - 5 NOV. 1990

90/2164-23 OØ LiB

Ark.nr.: 003.21

Ekspr. UN

DELEGERING AV MYNDIGHET FRA MILJØVERNDEPARTEMENTET
TIL STATENS FORURENSNINGSTILSYN (SFT)

Miljøverndepartementet delegerer fra 1. januar 1991 instruksjonsmyndighet overfor fylkesmannen til SFT innen følgende saksområder:

- landbruk
- fiskeoppdrett
- avfall og gjenvinning
- kommunale utslipp
- større anleggsvirksomhet
- dumping av stoffer og gjenstander i vassdrag og sjø
- ekspropriasjon i forbindelse med vann og avløp

Instruksjonsmyndigheten omfatter:

- instruksjon av hvordan avgjørelsesmyndighet generelt skal utøves i enkeltsaker
- klagesaksbehandling for saker hvor fylkesmannen har fattet enkeltvedtak,

samt i samarbeid mellom SFT og Direktoratet for naturforvaltning (DN)

- oppgaver i forbindelse fylkesmannens strategiske planer og virksomhetsplaner, resultatoppfølging, veiledning/informasjon og EDB-utvikling

Miljøverndepartementet delegerer med virkning fra 1. januar 1991 instruksjonsmyndighet overfor fylkesmannen til SFT på områdene landbruk, fiskeoppdrett, avfall og gjenvinning og

kommunale utslipp. På området kommunale utslipp beholdes myndighet til å fordele tilskudd i Miljøverndepartementet inntil videre. Fordelingen vil skje i samråd med SFT. Instruksjonsmyndigheten vil også omfatte saksfeltene ekspropriasjon i forbindelse med vann og avløp, dumpesaker og større anleggsvirksomhet. Oversikt over de lover og forskrifter hvor SFT får instruksjonsmyndighet .//. framgår av vedlegg A og vedlegg B.

Som det framgår av de politiske retningslinjene til SFT av 19. februar 1990 er det en forutsetning at ressurser til SFT's nye oppgaver overfor fylkesmennene skal dekkes innenfor den økte ressurstilgang som SFT fikk for 1990.

Når instruksjonsmyndighet overfor fylkesmannen tilligger to direktorater i tillegg til Miljøverndepartementet, er det svært viktig med god samordning mellom de ulike nivåene. I tillegg til å pålegge direktoratene å samarbeide, (jfr. kapitlet om innhold i instruksjonsmyndigheten) vil Miljøverndepartementet nedsette et utvalg sammensatt av representanter for Miljøverndepartementet, SFT, DN og fylkesmennene som får som hovedoppgave å evaluere myndighetsoverføringen, herunder hvordan samordningen fungerer. Miljøverndepartementet vil lede utvalget.

Delegering av faglig instruksjonsmyndighet til SFT endrer ikke fylkesmannens status som Kongens og regjeringens representant i fylket, jfr. Instruks for fylkesmenn § 1 og § 5 (vedlegg C). Det presiseres at utøvelse av .//. instruksjonsmyndighet skal rettes mot fylkesmannen.

Innhold i instruksjonsmyndigheten

Faglig instruksjonsmyndighet

- generell instruksjon om hvordan avgjørelsesmyndighet i enkeltsaker skal utøves

SFT kan gi generelle retningslinjer om saksbehandling og kontrollopplegg, hensyn det skal legges vekt på ved skjønnsutøvelse, lovtolking m.v. i enkeltsaker, retningslinjer for hvordan saker skal håndteres, f.eks. anmeldelse til påtalemyndigheten, bruk av forurensningsgebyr m.v. SFT kan ikke gi instruksjon om avgjørelse i den enkelte konkrete sak, - ellers vil en sak ikke oppnå reell toinstansbehandling ved en eventuell påklaging av vedtaket til SFT

- klagesaksbehandling for saker hvor fylkesmannen har fattet enkeltvedtak

SFT's klagemyndighet gjelder i de saker hvor fylkesmannen har truffet avgjørelse i første instans. I visse klagesaker bør SFT ikke treffe avgjørelse, men legge saken fram for departementet til avgjørelse.

Dette gjelder saker som må vurderes som særlig kompliserte eller som er av slik prinsipiell eller spesiell karakter at de bør legges fram for departementet. Det vises ellers til bestemmelsene i forvaltningsloven kap. VI Om klage og omgjøring.

Oppgaver som er knyttet til den faglige instruksjonsmyndigheten

- i samarbeid med DN ta stilling til fylkesmannens strategiske planer på miljøvernsektoren

Politiske retningslinjer for fylkesmannens innsats på miljøvernsektoren vil bli formidlet gjennom retningslinjene fra Miljøverndepartementet til direktoratene. Fylkesmannens strategiske planlegging på denne sektoren har vært tverrfaglig med sikte på størst mulig fleksibilitet for å kunne konsentrere ressursinnsatsen om de største miljøutfordringene. Dette ser departementet som en styrke. Så lenge direktoratene ikke er delegert faglig instruksjonsmyndighet på hele fylkesmannens arbeidsfelt innen miljøvernsektoren, forutsettes departementet trukket inn i dette arbeidet.

- oppfølging av virksomhetsplaner og resultater

SFT får ansvar for oppfølging av virksomhetsplaner og resultater på de områdene der SFT er delegert instruksjonsmyndighet. Et opplegg for oppfølging av virksomhetsplaner må utarbeides i samarbeid mellom DN og SFT.

- veiledning/informasjon

Instruksjonsmyndighet innebærer også ansvar for faglig veiledning og informasjon overfor de ansatte hos fylkesmannen, bl.a. gjennom formidling av interninformasjon, bistand i forbindelse med fylkesmannens informasjonsvirksomhet, tilbud om kurs og seminarer m.v. Det forutsettes at kurs- og seminartilbudet er samordnet med DN både m.h.t. temavalg og tidspunkt, slik at fylkesmannen kan ha en samlet oversikt over tilbudet når deltakelse skal prioriteres.

- edb-utvikling

Instruksjonsmyndigheten innebærer også at SFT har ansvar for datasystemer innen de aktuelle fagfeltene. Det er her viktig å samordne innsatsen med DN, Miljøverndepartementet, og med fylkesmannsembetenes øvrige innsats på edb-sektoren.

Utøvelse av instruksjonsmyndighet

Miljøverndepartementet forutsetter at SFT's instruksjon overfor fylkesmannen skjer gjennom faglige retningslinjer og veiledning, gjennom deltakelse i planprosessen og gjennom tilrettelegging av rutiner.

Samarbeid med DN

Et nært og forpliktende samarbeid mellom direktoratene er viktig for å unngå at det gis ulike signaler på felt der begge direktoratene har ansvar, eks. akvakultur. Samarbeid er også viktig for å ivareta en helhetlig styring og utvikling av fylkesmannens innsats på miljøvernsektoren og for å unngå at det utvikles vidt forskjellige systemer og tankesett innenfor de ulike saksområdene.

SFT forutsettes å samarbeide med DN når det gjelder

- konkrete saksområder der begge direktoratene har myndighet eller ansvar, jfr. det allerede etablerte samarbeid mellom de to direktoratene
- oppgaver som er knyttet til den faglige instruksjonsmyndigheten (planlegging, rapporteringssystemer, informasjon og EDB m.m.)

Rapportering

SFT har ansvar for at det bygges opp et rapporteringssystem for fylkesmannen på de saksfeltene der instruksjonsmyndigheten nå delegeres til SFT. Rapporteringssystemet må få sin plass i Miljøverndepartementets integrerte plan- og budsjettprosess (Plan- og budsjettthjulet), og tilpasses det generelle resultatoppfølgingssystemet som etter hvert utvikles i miljøetatene.

Begrensning i SFT's instruksjonsmyndighet

Den resterende delen av instruksjonsmyndigheten overfor fylkesmannen vil inntil videre bli i departementet. Den omfatter bl.a.

- utarbeiding av kapittel 1406 i Miljøverndepartementets budsjett

Det vil bli lagt opp en prosess rundt budsjettarbeidet der fylkesmannen sender gjenpart av budsjettforslaget til direktoratene. Direktoratene kommenterer fylkesmannens budsjettforslag på bakgrunn av sin innsikt i fylkesmannens planer, samt samordner sine egne budsjettforslag med fylkesmannens forslag.

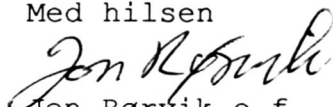
- personal- og organisasjonssaker
- delegering til fylkesmannen

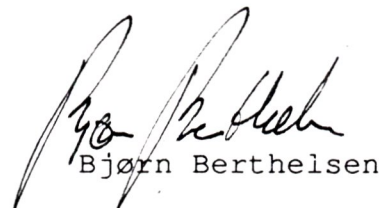
Delegering av oppgaver og avgjørelsesmyndighet til fylkesmannen vil kunne medføre administrative og økonomiske konsekvenser. Delegering av myndighet fra Miljøverndepartementet til fylkesmannen foretas av departementet, men slike saker forberedes av SFT. Miljøverndepartementet foretar den nødvendige avklaring med Arbeids- og administrasjonsdepartementet og evt. andre instanser. Når oppgaver overføres fra SFT til fylkesmannen, skal instruksjonsmyndigheten normalt delegeres til SFT.

- fastsettelse av forskrifter

Forskrifter fastsettes av Miljøverndepartementet, men forberedes av SFT. Departementet kan gi SFT myndighet til å fastsette forskrifter i det enkelte tilfelle.

Med hilsen

Jon Rørvik e.f.
ekspedisjonssjef

Bjørn Berthelsen

Saksbehandler: Lillebeth Berg
Tlf: 02/345863

Vedlegg.

Gjenpart til:

Fylkesmennene

Arbeids- og administrasjonsdepartementet
Direktoratet for naturforvaltning

**OVERSIKT OVER MYNDIGHET TILLAGT FYLKESMANNEN HVOR SFT
DELEGERES OVERORDNET MYNDIGHET**

SFT delegeres instruksjonsmyndighet overfor fylkesmannen på saksfelt som behandles etter følgende lovbestemmelser og forskrifter:

1. Fylkesmannens avgjørelser etter forurensningsloven av 13. mars 1981 § 11, første ledd for såvidt gjelder:
 - fiskeforedlingsanlegg
 - fiskeoppdrettsanlegg, jf. rundskriv T-3/86
 - punktutslipp fra landbruket
 - utslipp av kommunalt avløpsvann
 - forurensning i forbindelse med større anleggsvirksomhet som veganlegg, kraftutbygging og tunnelarbeid
 - dumping av stoffer og gjenstander i vassdrag og i sjøen (med mindre saken faller inn under SFT's myndighetsområde i henhold til rundskriv T-6/84)
2. Fylkesmannens avgjørelser etter forurensningsloven § 11, jf. § 29, første ledd, for såvidt gjelder opplagsplass (herunder oppsamlingsplasser for bilvrak, se rundskriv T-12/84) eller anlegg for behandling av forbruksavfall, produksjonsavfall eller kloakkslam.
3. SFT delegeres tilsvarende overordnet myndighet i forhold til fylkesmannens øvrige vedtak etter forurensningsloven på de øvrige nevnte saksområder.

Fylkesmannens myndighet til å treffe vedtak etter bestemmelser i forurensningsloven på de aktuelle områdene
././. fremgår av vedlagte rundskriv T-4/85 pkt. 2.1.

4. SFT delegeres overordnet myndighet etter følgende forskrifter hvor fylkesmannen har myndighet:
 - Forskrift om husdyrgjødsel av 1. mars 1989
 - Forskrift om bakkeplanering av 3. april 1989
 - Forskrift om silopressaft av 3. april 1986
 - Forskrift om utslipp av skyllevann og svartlut fra halmlutingsanlegg av 1. juli 1985
 - Forskrift om etablering av mottaksordninger for avfall fra skip av 25. august 1981
 - Forskrift for utslipp av avløpsvann fra pelsdyrforkjøkken av 1. juni 1977
 - forskrift for utslipp av avløpsvann fra bedrifter som foredler og konserverer vegetabilier (frukt, bær, grønnsaker ol. av 1. september 1977
 - forskrift om utslipp av oljeholdig avløpsvann og om bruk og merking av vaske- og avfettingsmidler (bensinstasjonsforskriften) av 1. oktober 1983
 - forskrifter om dumping og forbrenning av stoffer og gjenstander til sjøs av 8. juli 1980

5. Fylkesmannens avgjørelser etter oreigningsloven av 23. oktober 1959 § 2, nr. 42 og 47, jf. §§ 6, 8, 10, 1. ledd, 16, 17, 20 og 25.
6. Fylkesmannens avgjørelser etter vassdragsloven av 15. mars 1940 §§ 17 og 18, jf. oreigningslovens §§ 6, 8, 10, 1. ledd, 16 og 20, jf. oreigningslovens § 30, nr. 21.

DET KONGELIGE MILJØVERNDEPARTEMENT

KONTOR: MYNTGT. 2 - TLF. 11 90 90 - RIKSTELEFONER OG FJERNVALG TLF. (02) 41 90 10
POSTADRESSE: POSTBOKS 8013, OSLO DEP., OSLO 1

Fylkesmennene

Rundskriv T-4/85
Ark. 003.0
6. februar 1985

FYLKESMANNENS MYNDIGHET ETTER FORURENSNINGSLOVEN, OREIGNINGSLOVEN OG VASSDRAGSLOVEN

1 Innledning

Dette rundskrivet gir en samlet oversikt over hvilken myndighet som er delegert til fylkesmennene etter forurensningsloven, vassdragsloven og oreigningsloven. Rundskrivet erstatter rundskriv T-20/83 om delegering av myndighet til fylkesmennene. Nytt i forhold til tidligere rundskriv er at fylkesmannen nå gis myndighet etter forurensningsloven §§ 32, annet ledd og 33, første og annet ledd til å fatte vedtak om behandling av produksjonsavfall (se pkt. 2.1.6 og 2.1.7).

Det er fastsatt egen forskrift om saksbehandling etter forurensningsloven. Departementet understreker at denne forskriften ikke omfatter vedtak som treffes i medhold av særskilt forskrift, som f.eks. forskrift om utslipp av avløpsvann fra bolig- og fritidbebyggelse med separate avløpsløsninger.

Miljøverndepartementet skal forelegges muntlig eller skriftlig tolkningsspørsmål vedrørende lov eller forskrift som fylkesmannen er i tvil om.

2 Fylkesmannens myndighet

2.1 Myndighet etter forurensningsloven

Ved kgl.res. av 8. juli 1983 er Miljøverndepartementet tillagt myndighet til å fastsette hvilken forurensningsmyndighet som kan treffe vedtak etter forurensningsloven, jf. lovens § 81.

Myndighet etter loven er delegert til Statens forurensningstilsyn (SFT). Myndighet er også tillagt kommunene.

Dette er gjort direkte i loven, i forskrifter eller i egne delegeringsvedtak.

Fylkesmannen er delegert myndighet etter forurensningsloven til å :

1. a) Treffe avgjørelser etter § 11, første ledd for så vidt gjelder:
 - utslipp av kommunalt avløpsvann
 - utslipp fra fiskeforedlingsanlegg
 - forurensning i forbindelse med større anleggs- virksomhet som veganlegg, kraftutbygging og tunnelarbeid
 - punktutslipp fra landbruket

Med kommunalt avløpsvann forstås også sanitærløpsvann fra bensinstasjoner, bevertningssteder, hoteller o.l. Med punktutslipp fra landbruket menes punktutslipp som ikke er regulert ved forskrifter. Med fiskeforedlingsanlegg forstås virksomhet som benytter fisk, skalldyr, hvalkjøtt eller bløtdyr som produksjonsråstoff. Unntatt er fiskeolje-, fiskemel- og fiskehermetikkfabrikker og trandamperier.

- b) Treffe avgjørelser etter § 11, første ledd, jf. § 29, første ledd, for så vidt gjelder opplagsplass (herunder oppsamlingsplasser for bilvrak, se rundskriv T-12/84) eller anlegg for behandling av forbruksavfall, produksjonsavfall eller kloakkslam. Delegeringen omfatter ikke opplagsplass eller anlegg som må ha tillatelse fra SFT.

- c) Treffe avgjørelser etter § 11, første ledd for så vidt gjelder dumping av stoffer og gjenstander i vassdrag og i sjøen, når saken ikke faller inn under SFTs myndighetsområde, se rundskriv T-6/84.

Hvor fylkesmannen er delegert myndighet til å treffe avgjørelser etter § 11, første ledd, har han også myndighet til å fastsette vilkår etter § 16 og til å endre og omgjøre tillatelser etter § 18.

2. Fastsette hvilke opplysninger eller undersøkelser søkeren i det enkelte tilfellet må sørge for etter § 12 på de saksområder som er nevnt under punkt 1.
3. Fastsette i det enkelte tilfellet at kommunen skal ha anlegg for og plikt til å ta imot produksjonsavfall etter § 29, siste ledd, annet punktum.

Det er ikke adgang til å klage over fylkesmannens godkjenning av kommunale forskrifter etter forurensningsloven § 34.

Avgjørelse av om en klage over et vedtak skal gis utsettende virkning eller ikke er en prosessuell avgjørelse og kan derfor ikke påklages.

Med hilsen

Kåre Grønbech (e.f.)

Inger Glad Stokland

4. Fastsette krav til anlegg for opplag eller behandling av forbruksavfall, produksjonsavfall og kloakkslam etter § 29, siste ledd, siste punktum.
5. Treffe enkeltvedtak etter § 31 for så vidt gjelder bilvrak (se rundskriv T-12/84).
6. Treffe enkeltvedtak om håndtering av produksjonsavfall etter § 32, annet ledd, med unntak av avfall fra produksjonsprosesser som konsesjonsbehandles av SFT.
7. Treffe enkeltvedtak etter § 33, første og annet ledd for samme type produksjonsavfall som nevnt i foregående punkt (6).
8. Treffe enkeltvedtak om gjenvinning eller annen behandling av forbruksavfall og kloakkslam etter § 33, første ledd.

Innenfor det saksområdet fylkesmannen gir tillatelser eller pålegg, jf. ovenfor, har fylkesmannen også myndighet etter forurensningsloven til å:

- a) gi pålegg etter § 7, siste ledd for å motvirke at forurensning skjer, stanse, fjerne eller begrense virkningene av den m.v.
- b) fastsette hvilke tiltak som er nødvendig ved nedleggelse og driftsstans av anlegg, jf. § 20.
- c) fastsette krav til avløpsledninger i det enkelte tilfellet etter § 22, første ledd.
- d) i en utslippstillatelse bestemme at avløpsvann kan ledes inn i en annens avløpsanlegg etter § 23, første ledd.
- e) treffe vedtak om tilknytning til et eksisterende avløpsanlegg etter § 23, annet ledd.
- f) bestemme hvem som skal stå for drift og vedlikehold av et avløpsanlegg etter § 24, annet ledd.
- g) utøve tilsyn m.m. etter §§ 48, 50 og 51 og treffe enkeltvedtak etter §§ 49 og 52.
- h) fastsette og frafalle forurensningsgebyr etter § 73.
- i) sørge for iverksetting av tiltak m.m. etter § 74, første, annet og tredje ledd, og § 75, første ledd.
- j) samtykke i at utgifter for tiltak mot forurensning av fast eiendom kan kreves utbetalt før tiltakene er gjennomført, jf. § 77, annet ledd pkt. b).
- k) begjære påtale etter §§ 78, siste ledd og 79, siste ledd.

- 1) fastsette at en eksisterende virksomhet skal være ulovlig etter en fastsatt frist etter § 86, tredje ledd.

I kgl.res. av 8. juli 1983 er det bestemt at kommunenes plikter etter loven §§ 26, første og annet ledd, 29, siste ledd og 30 gjelder fra 1. januar 1985. Enkelte kommuner vil ha behov for en forlengelse av denne fristen. Fylkesmannen har myndighet til etter søknad å fastsette en ny frist etter § 89.

2.2 Myndighet etter oreigningsloven

Fylkesmannen har myndighet til å gi ekspropriasjonstillatelse etter lov av 23. oktober 1959 om oreigning av fast eiendom § 2 nr. 42 og 47, jf. delegering etter § 5.

Oreigningsloven § 2 nr. 47 erstatter vassdragsloven § 37. § 2 nr. 47 hjemler ekspropriasjonsinngrep "så langt det trengs til eller for vassledning og vassverk, og anlegg for avløpsvann". Vannforsyningssiden er tatt med fordi vassdragsloven § 17 ikke gir hjemmel for ekspropriasjon av eksisterende anlegg.

Oreigningsloven § 2 nr. 47 bør brukes hvor det gis tillatelse til ekspropriasjon av eksisterende vannforsyningsanlegg og/eller for legging av vann- og avløpsledninger.

Vassdragsloven § 17 bør brukes ved tillatelse til ekspropriasjon til nye vannforsyningsanlegg hvor det også er aktuelt med klausulering av nedbørfeltet i medhold av vassdragsloven § 18.

Ved kgl.res. av 8. juli 1983 er private også gitt rett til å søke om ekspropriasjonstillatelse etter oreigningsloven § 2 nr. 42 og 47, jf. oreigningsloven § 3.

Fylkesmannen vil kunne gi tillatelse til at ekspropriasjonsinngrep blir satt i verk før det foreligger rettskraftig skjønn, jf. oreigningsloven § 25.

Fylkesmannen har også myndighet til å fatte vedtak etter §§ 6, 8, 10, første ledd, 16, 17 og 20 i oreigningsloven, jf. formuleringene i disse bestemmelsene.

Klage over fylkesmannens vedtak om ekspropriasjonstillatelse har utsettende virkning, dersom ikke fylkesmannen eller departementet fatter vedtak om noe annet (se oreigningsloven § 5, annet ledd). Har fylkesmannen også gitt samtykke til forhåndstiltredelse etter oreigningsloven § 25, vil utsettende virkning ved klage over ekspropriasjonstillatelsen også føre til utsettende virkning for samtykket til forhåndstiltredelse.

2.3 Myndighet etter vassdragsloven

Fylkesmannen har myndighet til å avgjøre søknader om ekspropriasjonstillatelse etter vassdragsloven §§ 17 og 18. I slike saker kan fylkesmannen også treffe avgjørelse etter oreigningsloven § 25 og §§ 6, 8, 10, første ledd, 16 og 20, jf. oreigningsloven § 30 nr. 21.

2.4 Myndighet etter forskrifter

I tillegg til den myndighet som er nevnt ovenfor, har fylkesmannen myndighet etter følgende forskrifter som er fastsatt etter forurensningsloven eller tidligere forurensningslovgivning:

- Forskrift for utslipp av avløpsvann fra pelsdyrfôrkjøkken
- Forskrift for utslipp av avløpsvann fra bedrifter som foredler og konserverer vegetabilier (frukt, bær, grønnssaker o.l.)
- Forskrift om lagring og spredning av husdyrgjødsel
- Forskrift for utslipp av avløpsvann fra bolig- og fritidsbebyggelse med separate avløpsløsninger
- Forskrift om etablering av mottaksordninger for avfall fra skip
- Forskrift om silopressaft
- Forskrift om utslipp av oljeholdig avløpsvann og om bruk og merking av vaske- og avfettingsmidler (bensinstasjonsforskriften)

3 Klage

3.1 Fylkesmannen som klageinstans

Fylkesmannen er klageinstans for enkeltvedtak som fattes på kommunalt nivå, uansett om dette gjøres i medhold av særskilte forskrifter eller med direkte hjemmel i forurensningsloven. Fylkesmannen er imidlertid ikke klageorgan når det gjelder kommunale enkeltvedtak som er hjemlet etter forurensningsloven §§ 26, tredje ledd, 30 og 34, jf. Kgl. res. av 8. juli 1983, Norsk Lovtidend nr. 15, 1983, s. 596 f.f.

3.2 Klage over fylkesmannens avgjørelse

Miljøverndepartementet er klageinstans over vedtak som gjøres av fylkesmannen i medhold av forurensningsloven m/forskrifter, oreigningsloven § 2 nr. 42 og 47 og vassdragsloven §§ 17 og 18.

INSTRUKS FOR FYLKESMENN

Gitt ved kgl.res. av 7. august 1981 endret ved kgl.res. av 10. november 1988.

A. Kongens og Regjeringens Representant§ 1

Fylkesmannen er Kongens og Regjeringens representant i fylket og skal arbeide for at Stortingets og Regjeringens vedtak, mål og retningslinjer kan bli fulgt opp.

Fylkesmannen skal virke til gagn og beste for fylket og ta de initiativ som finnes påkrevd.

Fylkesmannen er administrativt underlagt Forbruker- og administrasjonsdepartementet. De enkelte departementer har direkte instruksjonsmyndighet over fylkesmannen innen vedkommende departements saksområde.

§ 2

Fylkesmannen skal utføre oppdrag og gi uttalelser og råd etter anmodning fra Regjeringen og sentraladministrasjonen. Fylkesmannen skal holde Regjeringen og sentraladministrasjonen orientert om viktige spørsmål i fylket og fremme forslag til løsning av oppgaver i den utstrekning fylkesmannen finner det nødvendig eller forrålstjenelig.

B. Samordning§ 3

Fylkesmannen skal bidra til å samordne, forenkle og effektivisere den statlige virksomhet i fylket. Fylkesmannen må derfor holde seg orientert om viktige saker som kan ha betydning for dette arbeidet.

Fylkesmannen har møte-, tale- og forslagsrett i statlige styrer og råd på fylkesplanet.

Når det finnes behov for det, holder fylkesmannen møter med statlige etater i fylket.

§ 4

Fylkesmannen skal arbeide for at det skjer et best mulig samarbeid mellom kommuner, fylkeskommunen og den lokale statsforvaltning og skal i nødvendig utstrekning bistå de statlige etater med behandling av spørsmål som tas opp med kommunene eller fylkeskommunen.

§ 5

Oppstår det i forbindelse med samordningsspørsmål tvil om hvorledes de ulike statsoppgaver bør utføres eller prioriteres, kan fylkesmannen forelegge saken for vedkommende sentrale fagmyndigheter.

§ 6

Etter nærmere bestemmelse skal fylkesmannen administrere kontorfunksjoner, servicefunksjoner og andre tiltak som bør løses felles for statsadministrasjonen i fylket eller deler av denne.

C Veiledning

§ 7

Fylkesmannen skal - etter oppdrag fra Regjeringen, sentraladministrasjonen eller etter eget initiativ - gi veiledning til kommunene og fylkeskommunen.

Fylkesmannen skal medvirke til at den øvrige statsforvaltning i fylket gir kommunene og fylkeskommunen nødvendige veiledning og bistand med de samfunnsoppgaver de er pålagt.

Fylkesmannen skal formidle informasjon til kommunale, fylkeskommunale og statlige organer om forhold som antas å berøre deres virksomhet.

D Lovbestemte oppgaver

§ 8

Fylkesmannen behandler saker som ved lov eller på annen måte er lagt til fylkesmannen.

E. Ikrafttreden

§ 9

Denne instruks trer i kraft straks.

"Instruction for Amtmændene i Norge" av 7. februar 1685 oppheves.